

SISÄLLYSLUETTELO

Varhainen kuva Augustinuksesta (tyhjä sivu ja kuvasivu)	1
Kansisivut	2–3
Kääntäjän esipuhe	4
Sisällysluettelo	5–8
Lyhenteet	9
Lähteet, käännöksiä ja kirjallisuutta	10–13
Augustinus, Jumalan valtio, De Civitate Dei XII kirja	
Luku XII,1	14
<i>Miten Jumalan luoman enkelin luonto ja ihmisen luonto osoitetaan hyväksi, ja voivat olla hyviä ja onnellisia.</i>	
Luku XII,2	17
<i>Miten mikään Jumalan luoma olemus ei ole Luojansa olemukselle vastarintainen?</i>	
Luku XII,3	19
<i>Jumalan viholliset eivät vahingoita luontonsa tähden, vaan Jumalan luonnolle ja rakkaudelle vastakkaisen tahtonsa tähden, millä he joka tapauksessa vahingoittavat luontoa, koska vikaa ei ole olemassa, jollei se vahingoita luontoa.</i>	
Luku XII,4	21
<i>Maan piirissä elävien järkeä vailla olevien ja moraalisen rangaistuksen ulkopuolella olevien olentojen luonnot ovat sinänsä hyviä, ja ne muodostavat kehityksessään arvokkaan kokonaisuuden, vaikka ne on kudottu ihmisten kanssa samaan kuolemanalaisuuden maailmaan ja voivat toisinaan vahingoittaa ihmistä.</i>	
Luku XII,5	23
<i>Luoja osoittautuu kaikkien luontojen lajien ja tapojen tarkastelun kautta moitteen ulkopuolella olevaksi ja ylistettäväksi, huolimatta siitä, että luonnot voivat tavoillaan aiheuttaa ihmiselle harmia ja osin tuhoutua.</i>	
Luku XII,6	24
<i>Mikä on hyvien enkeleiden autuuden syy, ja mikä pahojen enkeleiden kadotuksen syy? Mikä on kaiken synnin alkusyy? Voiko hyvä luonto saada aikaan pahaa tahtoa?</i>	
Luku XII,7	28
<i>Pahan tahdon saamisen vaikuttavaa syytä ei pidä kysyä, koska tuo syy tietyllä tavalla puuttuu. Mikä on pahan tahdon aloittaminen. Miten pahan tahdon syy saadaan tietää sen positiivisen ilmauksen puuttumisesta.</i>	
Luku XII,8	29
<i>Jumalan luomat hyvyudet eivät ole varsinaisesti vaikuttavat syyt hyvyyksien takaperoisille valinnoille. Mikä on oikeudenmukainen rangaistusseuraus.</i>	

- Luku XII,9 30
Mikä luo pahan tahdon? – Jumala on luonut pyhille enkeleille sekä hyvän luonnon että myös hyvän tahdon heidän luontoonsa rakkautena, joka heihin on vuodatettu Pyhän Hengen kautta. Vastaavasti niillekin ihmisille, jotka tulevat Jumalan yhteyteen uskomalla Raamatun arvovaltaan, Pyhä Henki vuodattaa rakkauden Jumalan sanaan ja luo hyvän tahdon.
- Luku XII,10 33
Tulee luopua niiden ihmisten arveluista, jotka eivät tiedä sitä, mitä puhuvat luonnosta ja ihmislajista.
- Luku XII,11 34
Sellaiset historiallisia aikoja koskevat tietolähteet, jotka lisäävät aikamääriin tarujenomaisesti useita vuosituhansia vastoin auktorisoituja Pyhiä Kirjoituksia ja kriittistä historiaa, eivät ole luotettavia eivätkä yhteensopivia varmojen ja pyhien lähteiden kanssa, vaikka niillä on kannattajinaan huomattavia henkilöitä ja kansansuosiota.
- Luku XII,12 38
Sellaisista mielipiteistä, jotka katsovat, että vaikka tosin maailma ei olisi iankaikkinen, kuitenkin maailmoja voisi olla monia, tai yksi maailma jaksoittaisesti ja lukemattomasti uudelleen syntyisi ja sammuisi, joko entisenlaisena tai aina uudenlaisena. Ja ihmissukukin maailman mukana vastaavalla tavalla syntyisi ja kuolisi.
- Luku XII,13 39
Mitä tulee vastata niille, jotka syyttävät siitä, että ihminen luotiin liian myöhään.
- Luku XII,14 41
Filosofien näkemyksestä maailman aikakausien ikuisesta uudelleen kiertämisestä, mistä he (Herakleitos,¹ pythagoralaiset ja stoalaiset) ajattelevat, että maailman aikakausien kierto palautuu alinomaisesti samankaltaiseen asemaan ja ilmaantumiseensa.
- Luku XII,15 44
Jumala ei luonut ihmiskuntaa elämään ajassa uuden ajatuksensa mukaan eikä uuden tahtomisensa mukaan.

¹ Herakleitos, efesolainen (n. 540–480 eKr.). Todellisuus on jatkuvaa muutosta, ”kaikki virtaa” järkkymättömän, jumalallisen lain (logos) mukaan, jossa vastakohdat tasapainottavat toisiaan sotien toisiaan vastaan (”sota on kaiken olevaisen isä”). Herakleitoksella on huomattava vaikutus Platoniin, stoalaisiin, Hegeliin, Nietzscheen ja marxilaisuuteen (Otavan suuri tietosanakirja, Herakleitos). Kts. edellä XII,12 ja sen ensimmäinen alaindeksi.

- Luku XII,16 45
Niin kuin Jumalan useimmat ymmärtävät olleen olemassa aina, olisiko yhtäältä uskottava, etteivät luontokappaleensakaan ole olleet puuttumatta Hänelle, joka niitä Herrana hallitsee; ja kuinka toisaalta sanottaisiin aina olemassa olleiksi sellaiset luontokappaleet, joita tehtyinä ei voida sanoa iankaikkisiksi.
- Luku XII,17 50
Kuinka on ymmärrettävissä Jumalan lupaus ihmiselle iankaikkisesta elämästä ennen kuin oli olemassa iankaikkista elämää.
- Luku XII,18 51
Mitä terve usko ja ilmiselvät järkisyyt sanovat niitä johtopäätöksiä vastaan, joiden mukaan Jumalan iankaikkisuudessa alkunsa saaneet teot palautuvat yhä uudestaan varioituvina kiertokulkuina.
- Luku XII,19 54
*Lisäopetus niitä vastaan, jotka puolestaan opettavat, ettei luonnossa olevan tiedon eli informaation perusteella voida tehdä johtopäätöksiä sen Luojasta, joka on ääretön. Augustinus sanoo, että **tieteeseen sisältyy ja kuuluu vain se, minkä se kykenee tiedoksi määrittämään.***
- Luku XII,20 56
Raamatun käsite ”iankaikkisista iankaikkisiin” (saecula saeculorum) ei sisällä iankaikkisten aikojen toistamista samanlaisina, jollaiset toistamiset pyhien autuuden päättymättömyys kumoa.
- Luku XII,21 58
Niiden jumalattomuudesta, jotka liittyvät ylimmästä autuudesta osalliset sielut uudelleen ja uudelleen aikajaksojen kiertokulkujen nimissä osallisiksi entisiin surkeuksiinsa ja vaivoihinsa niihin palautuneina.
- Luku XII,22 63
Ihmislaji luotiin alkaen sen laajentaminen yhdestä ainoasta yksilöstä, muita elollisia lajeja luotiin suuria joukkoja yhdellä kertaa. Ihmislajin samuus ja yhteinen alkuperä korostavat sen ykseyttä.

Luku XII, 23	64
<i>Jumala edeltä tiesi, että hänen luomansa ensimmäinen ihminen tulee lankeamaan syntiin, ja että se aiheuttaa hirveästi lisää syntiä ja kuolemaa. Samalla Jumala edeltä näki senkin, kuinka suuren joukon langenneesta sukukunnasta hän on siirtävä iäiseen rauhaansa ja enkeleiden osallisuuteen. Jumala teki ihmissuvun yhdestä yksilöstä suositellakseen ihmisille ihmissuvun yhdenmukaisuutta sen moninaisissa jäsenissä.</i>	
Luku XII, 24	65
<i>Jumala loi ihmissielun kuvaksensa; kuinka luovan Jumalan käsi poikkeaa työssään työskentelevän ihmisen kädestä.</i>	
Luku XII, 25	66
<i>Enkeleille ei ole luettava minkäänlaisten pienimpienkään olioiden luomista.</i>	
Luku XII, 26	67
<i>Koko universumin kaiken luonnon on yksinomaan Jumala luonut – eivät myös enkelit ja ihmiset ilman Jumalan valmistelua ja keskeytymätöntä läsnäoloa. Jumalan sisäinen vaikutusvoima antaa myös olentojen ulkoisen hahmon.</i>	
Luku XII, 27	69
<i>Platonin kannattajien mielipiteestä, jotka ovat arvelleet, että Jumala tosin on luonut enkelit, jotka puolestaan ovat vähempiarvoisempina jumalina ruumiiden luojia. Tämä ja myös platoninen kunnottoman elämän sovittamisen oppi torjutaan.</i>	
Luku XII, 28	70
<i>Ensimmäisessä ihmisessä astui esiin ihmislaji. Hänen jälkeläisistään Jumala salatusti, mutta oikeudenmukaisesti edeltä näki, mikä osuus siitä tulee liittymään hyviin enkeleihin ja pelastukseen, mikä pahoihin enkeleihin ja tuomioon. – Tämä kirja päätetään ensimmäiseen ihmiseen ja hänen ja vaimonsa luomisen seurauksiin Jumalan edeltätietämyksen mukaisesti.</i>	
Indeksi Raamatun kohdista	73
Indeksi kirjan Henkilöistä	75
Tilaa merkinnöille	77